

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutiones Morales

In Quibus Vnivers[ae] Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

27. De deuolutione, hoc est, de iure beneficia conferendi, quod tanquam
caducum ad superiorem deuoluitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

primo antiquior mutare possit Canoniam suam prae-
bendam, quod si ille mutare noluerit, possit mutare se-
cundam, & nolente secundo, tertius, & sic de sing. Ioan.
Andr. *de Gloss. ibid.* Hæc consuetudo, ut ait *Glossa*, innititur
æquitati, & iuri Canonico, ut colligi potest, ex c. *Quid prode-*
rit. d. 61. c. Episcopus. d. 24.

Porro optari non possunt Benef. referuata, ut notatur in
additionib. *decis. Rotæ. 23. in nouis*, nec Benef. quæ vacant per
relegationem factam causa permutationis, ut *ibidem di-*
citur. Anbar. de rer. permus. c. Quæsitum. q. ult. habet tamen
locum Benef. ad Summam Pontificem ex negligentia
collatorum iure deuoluto delatum. Ioan. Andr. in c. *Cum in*
tra. de consuet. in 6. quod tamen non admitteretur, si Bene-
f. vacaret in curia Rom. *decis. Rotæ. 296. in nouis*, vel si o-
ptandi consuetudo derog. per clausulam mandati Aposto-
lici, de prouidendo. *Rotæ in decis. 300. in Nouis, & decis. 219.*
in Antiquis.

CAP. XXVII.

De Deuolutione, hoc est, de iure Beneficia conferendi,
quod tanquam caducum ad Superiorem
deuoluitur.

NVllus extat in Iure titulus, De Deuolut. De ea tract.
Rebus. *Præxi Benef. post regulam Cancellariae, De vo-*
rsimilit. notitia. tit. de Deuolutione. Sciendum est sæpe con-
tingere, vt qui ius habent creandi & instituendi Ecclesiæ
ministros, negligentiores sint in eare, quam par sit: ac
propterea æquum fuit tanto malo & incommodo ido-
neum aliquod remedium adhibere. Itaq; Pontificijs de-
cretis certum tempus definitum est, intra quod si Ecclesiæ
vacanti consulum non fuerit, statim id ius tanquam ca-
ducum ad Superiores Antecessores transferretur; & hoc ius ita
ad Superiores translaturum, Canones & leges deuolutum
appellant. Eadem quoque ratione qua veteres Iuriconsul-
taducam dõtem; caducum legatum; eaducam heredita-
tem, eaducam bona vocarunt, *l. item veniunt. ff. De pet. ha-*
red. l. Si quis off. d. Dote. ff. De ritu nupt. l. Prox. ff. De ijs, quæ in
testam. debentur. l. Cum fisco. ff. de Senatuf. cons. Sillariano. l. 2. ff.
Si quis aliquem testari prohib. Ita vt ius deuolutum, hoc est,
ad Superiores, vel alios translaturum, dictum esse videatur.
l. Pupul. ff. De solut. l. Ad fise. ff. De actione verum annota. infra-
dem. ff. De iure fise. l. Denique. ff. Quod vi, aut clam. l. Si quis
sub condit. ff. De test. tute. Sicut olim a veteribus Iuriconsul-
tatis hereditas, tutela, dominium, bona, ad aliquos deu-
olui dicebantur.

Primo quæritur, quid veniat voce deuolut. in iure, cum
Benef. per deuolut. conferti dicuntur? Respondeo, quan-
documq; Benef. intra certum temporis spatium Iure præ-
scriptum non conceditur, & propterea ad alium transla-
tum est ius illud conferendi, dicitur per deuolutionem
pertinere ad eum, ad quem translaturum est. Quares cur
Ecclesiæ ius deuolutum introduxit? Respondeo, ob id:
ne Eccles. & Benef. diutius a quo & debito vacarent, & ne
ob diuinam vacationem, damna & incommoda pate-
rentur. c. *Quam sit. De elect. in sexto.* Est idem ratiõ in-
troducitur in pœnam delicti: scilicet, vt eorum negligenti-
a puniretur, quia Benef. non darent, quæ intra certum
temporis terminum conferre deberent.

Secundo quæritur, quando & ad quos in elect. ius elig.
Ecclesiæ Prefectos deuoluatur? Respondeo, olim cum
Episcopi ac ceteri eis Superiores à collegijs Canonico-
rum eligebantur, debebant Canonici intra tres menses
aliquem eligere: alioqui ius eligendi & creandi Episco-
pum, ad proximum Superiorem deuoluatur, nimirum
ad Archiepiscopum, & ab eo ad Superiorem videlicet Pri-
matem, atque ita gradatim ad ipsum Papam. c. *Ne pro de-*
fectu. De elect. & idem iuris est de cæteris Regular. præpo-
sitis, qui per electionem creantur, ut ibidem habetur. Si
tamen Episcopi ab Archiepiscoporum iurisdic. exempti,
Papæ proxime subijciantur: Electionem Canonice diu-

differenribus, ius statim deuoluitur ad Papam, c. *Licit. &*
c. Sicut. De suppl. neglig. Præb. Sic etiam in præfecturis & a-
lij dignit. regul. exemptis per electio. dari consuevit, ius
conferendi deuoluitur statim ad Papam. *Clemen. 1. De*
suppl. neglig. Præb. c. Cum singuli ad finem. De præb. in 6. Cæ-
tera offic. vel Benef. personatus, vel Dignitates, vel Præb.
Eccles. intra sex mensium spatium computandum à die va-
cationis, seu notitiæ devacat. habitæ, conferti debent, c.
Nulla. De concess. Præb. alioqui si non conferantur, ius ad
alium deuoluitur. Hoc autem sic locum habet, cum ius
ad alium deuoluitur, ob negligentiam eorum, qui elige-
re, vel conferre, aut nominare deberent, aut ob delictum
aliud, vtputa elegerunt indignum, aut noo setnarunt for-
mulam contentam in c. *Quia propter. De elect.* Nam tunc aut
omnes peccauerunt, aut aliqui tantum eorum: Si pri-
mum, deuoluitur ius ad Romanum Pontificem, non ad
prox. super c. *Quamquam. De elect. in 6. Abb. & alij in c. Bo-*
na. 1. De elect. Si secundum, tunc ius eligendi penes cæte-
ros manet, nec ad Superiorem deuoluitur: velut cum col-
lat. Benefic. ad Episcopum communiter, & Colleg. Canonic.
spectat: tunc Episcopo aut negligente, aut mor-
tuo, aut suspenso, aut ab officio & munere deiecto & a-
moto, ius conferendi ad collegium pertinet, cap. *Nulla. De*
concess. præb. c. cap. 1. Ne sede vacan. in 6. Similiter etiam
Cap. alio modo à conferendo impedito, ius eligendi pen-
nes ipsum Episcopum manet, vt in eisdem capitibus dicitur.
Hoc autem locum habet, quando Benef. concessio
iure ordinatio communiter ad Episcopum & Collegium
pertinet, non item quando pertinet iure deuoluto, vt g. si
iure deuoluto conferendi potestas ad Episcopum spectet,
vtputa, quia Ordinarius inferior, cuius est conferre, neg-
ligens fuit, aut mortuus, aut suspenus aut ab officio re-
motus: tunc etiam si negligens fuerit in conferendo Epi-
scopus, non deuoluitur ius conferendi, ad Colleg. Canonic.
sed ad Superiorem Antistitem. *Sic Innocentius, quem*
sequitur Ioannes Andreas: sic etiam Abb. in c. Cum in cunctis.
§. Cler. sane, num. 5. De elect. Ratio differentie est, quod ius
noluit patem esse communionem inter Episcopum, &
collegium in Benef. ad ipsum Episcopum deuolutis ob in-
ferioris Ordinarij negligentiam, vel delictum, & in Be-
nef. ad ipsum Episcopum, & Collegium iure proprio per-
tinentibus. Nam in deuolutis, Episcopus vtitur potesta-
te, tanquam superior eo, ob cuius negligentiam deuolu-
tum est Beneficium ad ipsum Episcopum: ac ideo Colle-
gium ius non habet, tamen Episcopus per ius deuolutum
conferre neglexit: ac propterea, merito ad Superiorem
Antistitem res tota deuoluitur, in Benef. vero, quæ iure
proprio ad Episcopum, & Colleg. Canonic. spectant, si
negligens fuerit in conferendo, ius conferendi ad ipsum
Collegium deuoluitur: quia Episcopus & Collegium Can-
onicorum vnum veluti corpus efficiunt: *Ita Panorm. loco*
citato.

Tertio quæritur, An quando Episcopus solum habet
ius conferendi, non autem instituendi, vel confirmandi
& sciens confirmat, vel instituit indignum, ius confirman-
di, vel instituendi, ad Colleg. Canonic. deuoluatur, An
vero potius ad Superiorem Antistitem? *Innocentius in*
cap. Cum in cunctis, De elect. duas recenset opiniones; v-
nam quæ affirmat, ad Colleg. deuolui, alteram, quæ ad
Superiorem, non ad Colleg. pertinere contendit: & hæc
ipsi Innocentio magis placuit, quia Episcopus confir-
mat, vel instituit vt Superior, ergo si potestas confirm. in-
stituend. ob eius delictum, ad alium transit, ad Superio-
rem, non ad Collegium transfertur. Sed Abbati, in *cap.*
Cum in cunctis, De elect. sicut & mihi magis probatur pri-
ma sententia, videlicet ad ipsum Collegium, confirman-
di, vel instituendi ius deuolui: quod ex eo probat, quia in
cap. Cum in cunctis, aperte dicitur: Episcopus autem si contra
hoc fecerit, aut consenserit fieri, potestatem amittat, & per Ca-
pitulum ordinetur. Vbi duo aperte distinguuntur, nimirum,
fecerit, aut consenserit. Primum verbum, locum habet in
Benefic. quorum donatio ad Episcopum spectat: secundum,

in Benefic. que Episcopus non confert, sed vel confirmando, vel instituendo concedit. Et ita delinquit, sciens indignum confirmando, vel instituendo: Conferent enim Patrono indignum nominanti, aut Canonico indignum eligenti. Sic etiam Gloss. hunc locum interpretatur. Nec bene Innocentius exponit verbum *conferent*, scilicet, quando Episcopus electionem interficit, vt Canonice non vt Superior: quod Abbas merito confutat, tunc enim non deuolueretur ius eligendi ad collegium, sed ad ipsummet Episcopum, siquidem non peccauit, vt Episcopus, sed vt Canonice & priuatus, *e. Postulatis. De concess. prob. & c. A colla. De Appell. in 6.* Ergo quoties Episcopus potestatem amittit conferendi, conuincitur, vel instituit, semper ius ad Collegium deuoluitur: preterquam in Benefic. ad ipsum Episcopum deuoluitur, ob negligentiam, vel delictum inferioris Ordinarij.

Quarto queritur, Quando & ad quem ius conferendi Benef. deuoluitur ob neglig. vel delictum Ordinarij Episcopo inferioris? Respondeo, ad ipsum Episcopum, nisi consuetudo, vel priuileg. aliter possit. *c. m. 1. De suppl. neg. Pral.* Et tunc potestas conferendi deuoluitur ad Episcopum loci, ubi situm est Benef.

Quinto queritur, cum Patronus in tra temporis meam iure prefixam non nominat, nec offert, ad quem deuoluitur ius Benef. conferendi? Respondeo, si Patronus Laicus intra quatuor menses, vel ecclesiasticus intra sex nominare Clerico, & offerre neglexerit, tunc Ordinarius, ad quem institutio pertinet, ius habet liberum, confer. Benef. *c. Cum propter & c. Cum te. De iurapat.* in Gallia tamen, ubi Rex habet ius nominandi Episcopos, Abb. & Prior. Regul. cenobiorum, etiam si intra sex menses non nominauerit idoneum & dignum, habet adhuc tres alios menses ad nominandum: alioqui ius deuenit ad ipsum Papam. Sic in concordia inter Leonem X. & Franciscum primum Regem Francie.

Sexto queritur, An is, cuius est non iure proprio, sed deuoluta conferre Benef. si antequam ad eum potestas deuolueretur, Benef. conferat, legitime concedat, ita vt sit ratum & firmum quod agit? Respondeo, minime: quia antequam ius conferendi ad ipsum deueniat, nullam habet potestatem in Benef. illo conferendo, nec si antea contulerit, concessio siue donat. postea conualescit: sed necesse est vt postquam ad ipsum est ius deuolutum, de nouo conferat. Sic omnes opinantur in *c. 2. De prob. in 6. teste Reb. loco cit. n. 31.*

Septimo queritur, An quando concess. seu don. Benef. non est effectum sortita, aut quia is, cui est Benef. collatum, consensum non prestiterit, aut quia post consensum se iure suo abdicauit, aut quia diem suum obiit, aut quia elect. fact. est irrita ob aliquod vitium occultum: tunc potestas conferendi redeat ad eum, ad quem conferendi ius peccinebat, ita vt de nouo habeat liberum totum tempus, quod est ad conferendum iure preceptum, ac si de nouo Benef. vacasset? Respondeo, in *c. Si elect. De elect. in 6.* sic esse statutum: *Si elect. ex eo non sortitur effectum, quia electus consensum recusat, vel post consensum renuntiat iuri suo, aut forte diem claudit extremum, seu propter occultum eius vitium irritatur, electores qui iam fecerant quod spectabat ad ipsos, intra iuris terminam eligendo, habebunt a dissensu, renuntiatione, morte, vel irritat. predicta ac si vacatio noua esset, tempus integrum ad elect. aliam celebrandam a domino nihil fraudulenter egerint in premissis.* Hinc ibi. Quo loco Gloss. in verbo *aliam* notauit, idem ius esse in 3. & 4. elect. & in alijs, si fiat, quando 3. vel 4. dissentit, vel iure suo cedit, vel moritur, vel ob occultum vitium elect. rescinditur. *Et in verbo fraudulenter dicit, fraudem esse Canonice. si vlt. die trium mensium inter se conuenerint, vt eligant Titium, quem dissensurum nouerant: Vt sic a die dissensu adhuc haberent tres menses ad Episcopum eligendum, vel electo, alij quicumque fuerint, si etiam conuenerint in Personaribus vel inferioribus Benef. eligendis, vt vltim. sex mensium die Benef. conferret ei, quem statim dissensurum*

cognouerant, vt alios sex menses haberent ad conferendum. Hinc, inquit Gloss., per fraudem facta non valent. Quare, An huiusmodi decretum solum habeat locum in his, qui iure proprio eligunt vel conferunt? An etiam in his, qui iure deuoluto id potestatis habent? Gloss. ibid. in verbo *(integrum)* duas sententias refert: vnam affirmantium, solum habere locum in primis, que sententia Bernar. est. Tancr. & Hosti. alteram dicentium etiam locum habere, cum Benef. iure deuoluto conferuntur cuius opinionis est Goffr. Attamen prior opinio verior, vt ait Gloss., videtur. Vnde si Archiepiscopus, ad quem iure deuoluto spectat eligere, eligit, & electus dissentit, vel se suo iure spoliatur, vel moritur, vel eius electio ob occultum vitium dissoluitur, ad Canonico Collegium pertinebit electio, non ad Archiepiscopum, ad quem est ius deuolutum.

Octauo queritur, An cum ob negligentiam, vel delictum alicuius ius conferendi beneficium ad alium deuoluitur, transeat, cum ijs omnibus conditionibus quas habet? Respondeo, transire, quia res cum sua causa, actione & iure transfertur, *l. Alienatio ff. De contrah. emptio. l. Traditio ff. de acquir. rerum domin. & is qui substituitur furioso alicui substituitur: quoque debet eos, quos furiosus, si mentis compos fuisset, instituit. l. Humanitatis. C. De impube. & alijs substitutio. Item, id, quod in alterius locum substituitur, subie conditionem & naturam eius, cui sufficitur. l. 1. De solut. & l. Si cum, §. Qui in iurarijs. ff. Si quis caution. iud.* Quapropter si Episcopus alicui nominato conferre debebat, ita etiam Archiepiscopus, ad quem ius deuoluitur, etiam conferre debet. Item si quis conferre debet alicui ex certa familia, vel gente, vel loco, is etiam, ad quem ius est deuolutum, ei conferre ipso iure compellitur. Vnde Romanus in singularibus, *l. singulari 494. ait: Si executori est prefixa meta distribuendi aliquam certam personam data negligentia, Episcopus debet illud in eandem personam diuidere.*

Nono queritur, An Sede vacante Collegium Canonico- rum possit conferre beneficia ad Episcopum deuoluta? Io. Andr. in *c. Quauquam, De elect. in 6.* sentit, quando eumque ob negligentiam inferioris Ordinarij, ius conferendi, vel eligendi ad Episcopum, Sede vacante, deuoluitur, transit ad ipsum Collegium Canonico- rum: quamuis, inquit, ius proprium conferendi quod habet Episcopus, non deueniat ad Collegium Sede vacante, quia (videm antea) ait, potestas in his, que iure deuoluto ad Episcopum pertinet, est iurisdictionis: sed que iurisd. & sunt ad Collegium, Sede vacante transferuntur, *c. Cum olim, de mai. & ob. dien. A beneficia, inquit conferre, non est iurisdictionis episcopalis, cum multis preter Episcopos ius habeat conferendi. Sed profecto, longe verius est, quod sentit Io. an. Mon. *ch. in prad. c. Quauquam. & Abbas in c. Cum olim. De Maiorita. & obed. nu. 2. & Felinus ibidem, potestatem Benef. conferendi ad Episcopum deuolutam Sede vacante, ad Collegium Canonico- rum non transire: quia eadem est ratio de beneficijs, quorum collatio ad Episcopum pertinet iure deuoluto, que de ijs, que ad ipsum iure proprio spectant. Is enim qui conferre beneficium, donat liberaliter cui vult, ac propterea noluit ius, vt hec potestas Sede vacante, ad Collegium transiret, sed Episcopo successori reseruaretur, vt quibus vellet ille, Beneficium concederet. Item conferre Beneficia, inter fructus beneficij computatur. At potestas statendi de fructibus beneficij minime ad Collegium transit: neque enim succedit in fructibus & honoribus Episcopi. Hinc est, vt ijs confirmandi & instituendi, non tamen conferendi ad Collegium Sede vacante deuoluitur. *c. 2. De concess. prob. & c. 1. Ne Sede vacante in 6.* quoniam confirmare & instituere, est necessitatis, conferre vero, voluntatis. Confirmatio vel institutio non est donatio, cum ea sit necessaria & debita, si electus vel nominatus fuerit idoneus, *c. Postquam, De elect. & c. De persona. d. 63.***

Decimo queritur, An quando iure deuoluto habet quis potesta-

potestatem conferendi, tantundem temporis habeat, intra quod conferre queat, quantum haberet is, qui iure proprio alioqui conferret? Respondeo, habere: quare si ius conferendi beneficia inferiora ob negligentiam, vel delictum alicuius deuoluitur ad alium, liberam habet potestatem conferendi intra sex menses computandos non à die, quo ad ipsam deuolutum est ius, sed à die, quo de hoc iure ad se deuoluto certior est factus, Sic Lambertinus, De Iurepar. lib. 2. par. 5. q. 2. ar. 8. ex Ioan. Andr. Paulo, Abbate, Rocho, & alijs, quos ille citat.

Vndecimo queritur, An quando ob negligentiam Patroni Laici in nominando ius liberum instituendi ad Ordinarium deuoluitur, debeat ipse Ordinarius instituere intra quatuor mensium spatium? Ex vna parte videtur id fieri debere, quia intra quatuor menses liberum erat Patrono Laico nominare, sed Ordinarius ad quem est ius deuolutum, succedit in iure quod Patronus habebat: ergo liberum est ei intra quatuor menses instituere.

Ex altera parte videtur magis cum iure congruere, vt Ordinario sit libera potestas instituendi intra sex menses, quos alioqui habet quilibet Ordinarius ad inferiora beneficia conferenda: quoniam ius mutari solet mutata personæ conditione. Ergo licet Patronus Laicus habeat tantum quatuor menses ad nominandum, Ordinarius iure ad ipsum deuoluto sex habebit instar cæterorum Ordinariorum. Duas in hac re inuenio sententias. Vnam assensentem, Ordinario tantum quatuor menses assignari, quos Laicus patronus habebat: Alteram affirmantem liberum esse Ordinario, intra sex menses instituere & conferre, quos menses cæteri quoque Ordinarii habent. Sic Lambertinus loco citato ex Paulo, Rocho, & Andrea ab eo productis: & hæc mihi placet.

Duodecimo queritur, An quando ius conferendi beneficium ad plures superiores gradatim deuoluitur, eorum quilibet sex menses habeat, intra quos iure ad se deuoluto conferre queat: An vero eos sex menses solus habeat proximus superior, ad quem primo ius est deuolutum? Respondeo, eorum cuiuslibet sex menses assignari. Sic Lambertinus ex Paulo & alijs loco citato: exempli gratia, quia Episcopus beneficium intra sex menses conferre neglexit, ad Archiepiscopum deuolutum est ius, cui similiter sex menses assignantur, intra quos conferre possit: quod nisi fecerit, ius ad Primatem, siue Patriarcham deuoluitur, si illi subijcitur, & Primas à die, quo de iure ad se deuoluto certior est factus, habet alios sex menses, intra quos conferre debeat: quo non conferente, ius ad ipsum Papam deuoluitur: qui intra sex menses, vel intra plures, si ipse voluerit, cum non sit iure communi constitutus, libere potest conferre. Hinc fit, vt iure ob negligentiam, vel delictum eorum, quorum est Benef. conferre, ad plures identidem deuoluto, contingere queat, vt Ecclesia ad vnum annum, imo etiam duos suo rectore vel ministro debito destituatur: quo tempore Episcopus si Parochialis sit Ecclesia, vel animarum curæ coniuncta, Clerico idoneo commendare debet ad sex menses semel & iterum, tertio & quarto si opus sit, qui eam tanquam custos, pastor, vel curator administret.

Decimo tertio queritur, An quando quis impetrat Benef. iure deuoluto, declarare debeat modum, quo Benef. vacauit? Respondit Rebus. loco citato, n. 105. debere: alioqui impetratio, tanquam irrita dissoluetur.

Decimo quarto queritur, An quando à Papa vel Archiepiscopo, vel Episcopo iure deuoluto Benef. conceditur, & concessio non valuit ob aliquod impedimentum Canonicum, v.g. quia is, cui est collatum vel irregularitate, vel sententia, & vinc. excommun. obstaculus erat, vel quia legitima ætate, vel natalium origine carebat: ius conferendi redeat ad inferiores Ordinarios, ad quos iure proprio pertinebat? Respondit Ioan. Selua de Benefic. p. 3. q. 3. redire. Imo generatim ait id locum habere: præter quam si Benef. eo ipso quo Papa semel contulit, reservatur, aut assignatur: tunc enim inferiores Ordinarii conferre neque-

unt, quia de beneficijs iuri Papæ reservatis, vel ipsius auctoritate affectis, statuere iure non possunt, vt inferius dicemus c. 35. q. 1.

Decimo quinto queritur, Quid dicendum sit, quando Episcopus, antequam esset ius deuolutum ad ipsum, iure deuoluto contulit, cum tamen ignorasset se posse alioqui illud proprio iure concedere? Respondit Rebus. loco cit. n. 52. non valere, quia quod noluit, potuit, & quod voluit, implere nequit. cap. Cum super, de offic. delegat. & l. Mul-tum. C. Si quis alteri, vel sibi. Alijs tamen oppositum magis placet: quia si non fecit quod voluit, fecit certe quod potuit.

XVI. queritur, An elapso conferendi tempore, Ordinarius possit conferre purgando moram? Respondeo, minime, quia ipso iure conferendi potestas ad alium deuoluitur: & ideo adeptio beneficij nequaquam iure subsistit, etiam si die proxime sequenti sex menses modo supra explicato in c. 26. q. 10. Ordinarius contulisset Glo. in cap. 2. de concess. præb. Et Card. in Clem. Si de Benef. de præb. Nam quamuis alioqui possit quis moram iure purgare. c. Potuit, de locato, & l. Si post tres, ff. Si quis cautionem. & l. Si insula, ff. de verb. obl. Sed in presenti negotio, mora purgari non potest, quia quando tempus in constit. vel lege certum apponitur, ad rei substantiam & formam pertinere videtur. Authen. Quæ supplicatio. C. de precib. Imperat. offerend. & l. Scire oportet. §. consequentes. ff. De administr. tutelæ. Quæres, An superior, ad quem ius deuolutum est, inferiori ordinario, qui intra legitimum tempus conferre neglexit, concedere queat plus temporis, quam fuerat lege præscript. v. g. Archiepisc. Episc. iure deuoluto potest beneficium conferre, quia intra sex menses concedendum, minime curauit. Queritur, An Archiepisc. concessa possit Episc. illud conferre post sex menses? Respondit Rebus. loc. cit. n. 30. eum posse, quia non iure proprio confert Episc. sed iure, quod est ad Archiepisc. deuolutum: ius enim suum Archiepiscopus Episc. tribuit.

XVII. queritur, An possit Episcopus iusta ex causa certam temporis metam inferiori ordinario præfigere, intra quam conferre debeat, quum non est iure communi constituta, alioqui nisi cõtulerit, ad Episcopum collatio pertineat? Respondet etiam Rebus. n. 33. ex Abb. in c. Cum Ecclesia de elect. posse: dummodo tamen terminatio iure præscripto ordinarium inferiori non spoliat. Nam priuilegiū alicui communi iure concessum auferre Episcopus non potest. c. Indultum. de reg. iur. in 6. Quare quod diximus, solum locum habet in his, in quibus nullus est lege certus terminus constitutus.

XVIII. queritur, An cum beneficium superior Antistes iure deuoluto conferre potest, illud cum altero coniungere queat? Hinc quæ. prox. seq. faciemus scire.

CAP. XXVIII.

De vnione, seu coniunctione Ecclesiarum, vel Beneficiorum.

NVllus extat in iure tit. De coniunct. seu vnione ecclesiarum: extat regula Cancellariæ 13. De vnionibus. Genus quoddam beneficia acquirendi vitarum est, cum videlicet beneficio quod quis habet, aliud adiungitur, adijcitur, & coniungitur. Nam etsi Canones prohibent, quominus quis duo plurave beneficia simul possideat, cum tamen vnum alteri connectitur, conceditur vt vtrumque possideri queat. De vnionibus edidit libellum Ioan. Baptistæ Caccialupus, & alium Petrus Perusinus. Egit etiam Rebus. in sua Praxi Benefic. p. 1. tit. de vnion. Benef. & Mandosus in reg. 13. Cancellaria, & in Praxi Signat. Gratia, in verb. Vniones. Tractauit Glof. in c. 1. Ne Sede vacante, & ibidem ceteri: alij vero in cap. Sicut vnire, de excess. Prælator & Clem. 1. de reb. Eccles. non alien. & Clem. Ne in agro. De statu Monachorum.

Primo queritur, Quid sit vnio, siue coniunctio Ecclesiarum